

ΟΔΗΓΙΑ 94/19/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Μαΐου 1994

περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2 πρώτη και τρίτη πρόταση,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με τους στόχους της συνθήκης, πρέπει να προαχθεί η αρμονική ανάπτυξη των δραστηριοτήτων των πιστωτικών ιδρυμάτων σε ολόκληρη την Κοινότητα με την εξάλειψη όλων των περιορισμών του δικαιώματος εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών και με την ταυτόχρονη ενίσχυση της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος και της προστασίας των αποταμιευτών·

ότι, παράλληλα με την εξάλειψη των περιορισμών των δραστηριοτήτων των πιστωτικών ιδρυμάτων, πρέπει να ληφθεί μέριμνα για την αντιμετώπιση της κατάστασης που ενδέχεται να προκύψει σε περίπτωση κατά την οποία καταστούν μη διαθέσιμες οι καταθέσεις πιστωτικού ιδρύματος με υποκαταστήματα σε άλλα κράτη μέλη· ότι είναι απαραίτητο να εξασφαλιστεί, ανεξαρτήτως του τόπου όπου ευρίσκονται οι καταθέσεις εντός της Κοινότητας, ένα εναρμονισμένο ελάχιστο επίπεδο προστασίας των καταθέσεων· ότι η σημασία της προστασίας των καταθέσεων για την ολοκλήρωση της ενιαίας τραπεζικής αγοράς είναι εξίσου ουσιώδης με εκείνη των κανόνων προληπτικής εποπτείας·

ότι, με την παύση των εργασιών ενός αφερέγγυου πιστωτικού ιδρύματος, οι καταθέτες υποκαταστημάτων εγκατεστημένων σε κράτος μέλος άλλος από εκείνο της έδρας του πιστωτικού ιδρύματος πρέπει να προστατεύονται από το ίδιο σύστημα εγγύησης όπως οι υπόλοιποι καταθέτες του ιδρύματος·

ότι το κόστος, για τα πιστωτικά ιδρύματα, της συμμετοχής σε ένα σύστημα εγγύησης είναι ασυγκρίτως χαμηλότερο από το κόστος μιας γενικευμένης απόσυρσης τραπεζικών καταθέσεων, όχι μόνο από ένα πιστωτικό ίδρυμα που θα αντιμετώπιζε δυσχέρειες αλλά επίσης και από υγιή πιστωτι-

κά ιδρύματα, κατόπιν απώλειας της εμπιστοσύνης των καταθετών στη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος·

ότι η δράση που ανέλαβαν τα κράτη μέλη κατόπιν της σύστασης 87/63/ΕΟΚ της Επιτροπής της 22ας Δεκεμβρίου 1986 σχετικά με τη δημιουργία συστημάτων εγγύησης καταθέσεων στην Κοινότητα ⁽⁴⁾ δεν επέτυχε πλήρως το επιθυμητό αποτέλεσμα· ότι αυτή η κατάσταση μπορεί να αποδειχθεί επιζήμια για την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς·

ότι η δεύτερη οδηγία 89/646/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1984 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος και την τροποποίηση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ ⁽⁵⁾, η οποία προβλέπει ένα σύστημα ενιαίας άδειας λειτουργίας και εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων από τις αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, άρχισε να ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 1993·

ότι ένα υποκατάστημα δεν χρειάζεται πλέον άδεια λειτουργίας στα κράτη μέλη υποδοχής, διότι η ενιαία άδεια λειτουργίας ισχύει για ολόκληρη την Κοινότητα, και η φερεγγυότητά του θα ελέγχεται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του· ότι η κατάσταση αυτή δικαιολογεί την κάλυψη όλων των υποκαταστημάτων του αυτού πιστωτικού ιδρύματος που δημιουργούνται στην Κοινότητα, από ένα ενιαίο σύστημα εγγύησης· ότι το σύστημα αυτό πρέπει να είναι το υφιστάμενο, για την εν λόγω κατηγορία ιδρυμάτων, στο κράτος της έδρας του ιδρύματος αυτού, λόγω ιδίως της υφιστάμενης σχέσης μεταξύ της εποπτείας όσον αφορά τη φερεγγυότητα υποκαταστήματος και της συμμετοχής του σε σύστημα εγγύησης των καταθέσεων·

ότι η εναρμόνιση πρέπει να περιοριστεί στα κύρια στοιχεία των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων και να διασφαλίζει, σε συντομότερο χρονικό διάστημα, πληρωμή σύμφωνα με την εγγύηση η οποία έχει υπολογιστεί βάσει ενός ελάχιστου εναρμονισμένου ύψους·

ότι τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων πρέπει να παρεμβαίνουν μόλις καθίστανται μη διαθέσιμες οι καταθέσεις·

ότι είναι σκόπιμο να εξαιρεθούν από την κάλυψη, ιδίως οι ιδίω ονόματι και για ιδίο λογαριασμό, καταθέσεις των πιστωτικών ιδρυμάτων· ότι τούτο δεν πρέπει να θίγει το δικαίωμα των συστημάτων εγγύησης να λαμβάνουν τα μέτρα που ενδεχομένως απαιτούνται για τη διάσωση πιστωτικού ιδρύματος το οποίο αντιμετωπίζει δυσχέρειες·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 163 της 30. 6. 1992, σ. 6, και ΕΕ αριθ. C 178 της 30. 6. 1993, σ. 14.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 332 της 16. 12. 1992, σ. 13.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 115 της 26. 4. 1993, σ. 96, και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Μαρτίου 1994 (ΕΕ αριθ. C 91 της 28. 3. 1994).

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 33 της 4. 2. 1987, σ. 16.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 386 της 30. 12. 1989, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 92/30/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 110 της 28. 4. 1992, σ. 52).

ότι η εναρμόνιση των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων στην Κοινότητα δεν θίγει τα υφιστάμενα συστημάτων που λειτουργούν με γνώμονα την προστασία των πιστωτικών ιδρυμάτων, εγγυώμενα ιδίως τη φερεγγυότητα και τη ρευστότητά τους, προκειμένου να αποφευχθεί να καταστούν μη διαθέσιμες οι καταθέσεις των εν λόγω πιστωτικών ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένων των καταθέσεων σε υποκαταστήματα εγκατεστημένα σε άλλα κράτη μέλη· ότι οι αρμόδιες αρχές μπορεί να κρίνουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ότι τα εν λόγω εναλλακτικά συστήματα, τα οποία υπηρετούν διαφορετικό στόχο προστασίας, ανταποκρίνονται στους σκοπούς της παρούσας οδηγίας· ότι εναπόκειται στις αρμόδιες αρχές να κρίνουν αν οι προϋποθέσεις αυτές τηρούνται·

ότι ορισμένα κράτη μέλη διαθέτουν συστήματα προστασίας των καταθέσεων λειτουργούντα υπό την ευθύνη επαγγελματικών οργανώσεων, ενώ άλλα κράτη μέλη διαθέτουν συστήματα που έχουν θεσπιστεί και ρυθμίζονται από νομοθετικές διατάξεις, και ορισμένα συστήματα, παρόλο που έχουν συσταθεί διά της συμβατικής οδού, ρυθμίζονται εν μέρει από το νόμο· ότι αυτές οι διαφορές μεταξύ καθεστώτων θέτουν πρόβλημα μόνο σε περίπτωση υποχρεωτικής συμμετοχής και αποκλεισμού από το σύστημα· ότι είναι, συνεπώς, ανάγκη να προβλεφθούν διατάξεις οι οποίες να περιορίζουν τις εξουσίες των συστημάτων στα θέματα αυτά·

ότι η διατήρηση στην Κοινότητα συστημάτων που προσφέρουν κάλυψη καταθέσεων υψηλότερη από το εναρμονισμένο ελάχιστο ύψος μπορεί να οδηγήσει στην ύπαρξη, στον ίδιο γεωγραφικό χώρο, διαφορετικών επιπέδων αποζημίωσης και άνισων όρων ανταγωνισμού μεταξύ των εθνικών πιστωτικών ιδρυμάτων και των υποκαταστημάτων πιστωτικών ιδρυμάτων άλλων κρατών μελών· ότι πρέπει, για να αντιμετωπιστούν τα μειονεκτήματα αυτά, να επιτραπεί η συμμετοχή των υποκαταστημάτων στο σύστημα της χώρας υποδοχής ώστε να μπορούν να προσφέρουν στους καταθέτες τους τις ίδιες εγγυήσεις με εκείνες που προσφέρει το σύστημα της χώρας υποδοχής· ότι, μετά από ορισμένα έτη, η Επιτροπή είναι σκόπιμο να αναφέρει την έκταση στην οποία τα υποκαταστήματα έκαναν χρήση αυτής της δυνατότητας και τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν ενδεχομένως τα υποκαταστήματα ή τα συστήματα εγγύησης κατά την εφαρμογή αυτών των διατάξεων· ότι δεν αποκλείεται να παρέχει το ίδιο το σύστημα του κράτους μέλους καταγωγής συμπληρωματική κάλυψη, υπό την επιφύλαξη των όρων τους οποίους το σύστημα έχει ενδεχομένως καθορίσει·

ότι θα μπορούσαν να δημιουργηθούν διαταράξεις της αγοράς οφειλόμενες σε υποκαταστήματα πιστωτικών ιδρυμάτων που παρέχουν ύψος κάλυψης υψηλότερο από εκείνο που παρέχουν τα πιστωτικά ιδρύματα τα οποία έχουν άδεια λειτουργίας στο κράτος μέλος υποδοχής τους· ότι το ύψος ή το πεδίο της κάλυψης που παρέχουν τα συστήματα εγγύησης δεν πρέπει να καταστούν μέσο ανταγωνισμού· ότι, τουλάχιστον κατά τη διάρκεια περιόδου, πρέπει συνεπώς να ορισθεί ότι το ύψος και το πεδίο της κάλυψης που παρέχει το σύστημα εγγύησης του κράτους μέλους καταγωγής στους καταθέτες υποκαταστημάτων εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν το ανώτατο ύψος και πεδίο που παρέχει το αντίστοιχο σύστημα του κράτους μέλους υποδοχής· ότι, μετά από ορισμένα έτη, πρέπει να εξετασθούν οι ενδεχόμενες διαταράξεις της αγοράς, βάσει της αποκτηθείσας πείρας και υπό το πρίσμα των εξελίξεων στον τραπεζικό τομέα·

ότι η παρούσα οδηγία απαιτεί κατ' αρχήν από όλα τα πιστωτικά ιδρύματα να συμμετέχουν σε ένα σύστημα εγγύησης των καταθέσεων· ότι οι οδηγίες που διέπουν την ανάληψη και άσκηση δραστηριότητας από τα πιστωτικά ιδρύματα η έδρα των οποίων ευρίσκεται σε τρίτη χώρα και, ιδίως, η πρώτη οδηγία 77/780/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1977 περί του συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση της δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος⁽¹⁾ επιτρέπουν στα κράτη μέλη να αποφασίζουν εάν και υπό ποιους όρους θα επιτρέπουν στα υποκαταστήματα των εν λόγω πιστωτικών ιδρυμάτων να ασκούν δραστηριότητα στο έδαφός τους· ότι υπέρ των υποκαταστημάτων αυτών δεν θα ισχύει η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 2 της συνθήκης, ούτε το δικαίωμα εγκαταστάσεως σε κράτος μέλος εκτός εκείνων στα οποία είναι εγκατεστημένα· ότι, κατά συνέπεια, το κράτος μέλος που επιτρέπει τέτοια υποκαταστήματα πρέπει να αποφασίζει πώς θα εφαρμόζει τις αρχές της παρούσας οδηγίας στα εν λόγω υποκαταστήματα σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ και λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να προστατεύονται οι καταθέτες και να διατηρηθεί η ακεραιότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος· ότι είναι ουσιαστικό οι καταθέτες αυτών των υποκαταστημάτων να έχουν πλήρη γνώση των εγγυήσεων που τους αφορούν·

ότι, αφενός, το ελάχιστο ύψος εγγύησης της παρούσας οδηγίας δεν πρέπει να αφήνει απροστάτευτο μεγάλο μέρος των καταθέσεων προς όφελος τόσο της προστασίας των καταναλωτών όσο και της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος· ότι, αφετέρου, δεν θα ήταν σκόπιμο να επιβάλλεται σε όλη την Κοινότητα επίπεδο προστασίας, το οποίο ενδέχεται, σε ορισμένες περιπτώσεις, να έχει ως αποτέλεσμα να ενθαρρύνει την επισφαλή διοίκηση των πιστωτικών ιδρυμάτων· ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη το κόστος της χρηματοδότησης των συστημάτων· ότι φαίνεται εύλογο να καθοριστεί το εναρμονισμένο ελάχιστο ύψος της εγγύησης σε 20 000 Ecu· ότι θα είναι ενδεχομένως αναγκαίες περιορισμένες μεταβατικές ρυθμίσεις προκειμένου τα συστήματα να συμμορφωθούν προς το ποσό αυτό·

ότι ορισμένα κράτη μέλη παρέχουν στους καταθέτες υψηλότερη κάλυψη από το εναρμονισμένο ελάχιστο ύψος εγγύησης της παρούσας οδηγίας· ότι δεν φαίνεται σκόπιμο να απαιτηθεί η τροποποίηση, ως προς το εν λόγω σημείο, των συστημάτων αυτών, ορισμένα από τα οποία θεσπίστηκαν πρόσφατα κατ' εφαρμογή της σύστασης 87/63/ΕΟΚ·

ότι, όταν ένα κράτος μέλος κρίνει ότι ορισμένες ειδικώς απαριθμούμενες κατηγορίες καταθέσεων ή καταθετών δεν χρειάζονται ιδιαίτερη προστασία, πρέπει να μπορεί να τις εξαιρεί από την εγγύηση που προσφέρουν τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων·

ότι, σε ορισμένα κράτη μέλη, προκειμένου να ενθαρρύνονται οι καταθέτες να προσέχουν την ποιότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων, οι μη διαθέσιμες καταθέσεις δεν επιστρέφονται εξ ολοκλήρου· ότι τέτοιες πρακτικές πρέπει να περιορίζονται σε σχέση με καταθέσεις κατώτερες του ελάχιστου εναρμονισμένου ύψους·

(¹) ΕΕ αριθ. L 322 της 17. 12. 1977, σ. 30. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/646/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. 386, της 30. 12. 1989, σ. 1).

ότι μάλλον έχει ακολουθηθεί η αρχή του εναρμονισμένου ελάχιστου ύψους ανά καταθέτη και όχι ανά κατάθεση· ότι είναι ως εκ τούτου σκόπιμο να ληφθούν υπόψη οι καταθέσεις καταθετών που είτε δεν αναφέρονται ως δικαιούχοι του λογαριασμού είτε δεν είναι οι μόνοι δικαιούχοι· ότι το ύψος αυτό πρέπει επομένως να εφαρμόζεται για κάθε καταθέτη του οποίου διαπιστώνεται η ταυτότητα· ότι αυτό ωστόσο δεν ισχύει στην περίπτωση των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες, οι οποίοι υπόκεινται σε ειδικούς κανόνες προστασίας που δεν υπάρχουν για τις προαναφερθείσες καταθέσεις·

ότι η πληροφόρηση των καταθετών αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο για την προστασία τους και πρέπει συνεπώς να θεσπιστεί γι' αυτή ένας ελάχιστος αριθμός διατάξεων αναγκαστικού δικαίου· ότι, ωστόσο, η ανεξέλεγκτη, στα πλαίσια διαφημίσεων, χρήση πληροφοριών για το ποσό και το πεδίο ενός συστήματος εγγύησης των καταθέσεων θα μπορούσε να υπονομεύσει τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος ή να κλονίσει την εμπιστοσύνη των καταθετών· ότι τα κράτη μέλη πρέπει, ως εκ τούτου, να εφαρμόζουν κανόνες προς περιορισμό παρομοίων πληροφοριών·

ότι, σε ειδικές περιπτώσεις, σε ορισμένα κράτη μέλη, στα οποία δεν υπάρχει σύστημα εγγύησης των καταθέσεων για ορισμένες κατηγορίες πιστωτικών ιδρυμάτων, τα οποία δεν δέχονται παρά ελάχιστο μερίδιο των καταθέσεων, η δημιουργία ενός τέτοιου συστήματος μπορεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, να απαιτήσει μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από αυτό που έχει οριστεί για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας· ότι, στις περιπτώσεις αυτές, είναι ίσως αιτιολογημένη μια μεταβατική παρέκκλιση από την υποχρέωση συμμετοχής σε ένα σύστημα εγγύησης των καταθέσεων· ότι, εντούτοις, αν τα πιστωτικά αυτά ιδρύματα δρουν στο εξωτερικό, ένα κράτος μέλος δικαιούται να απαιτήσει από αυτά να συμμετάσχουν σε ένα σύστημα εγγύησης των καταθέσεων, το οποίο έχει θεσπίσει·

ότι, στα πλαίσια της παρούσας οδηγίας, δεν είναι απαραίτητο να εναρμονισθούν οι μέθοδοι χρηματοδότησης των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων ή των ιδίων των πιστωτικών ιδρυμάτων, δεδομένου ότι, αφενός, το κόστος της χρηματοδότησης των συστημάτων αυτών πρέπει να βαρύνει, κατ' αρχήν, τα ίδια τα πιστωτικά ιδρύματα και, αφετέρου, η χρηματοδοτική ικανότητα των συστημάτων αυτών πρέπει να είναι ανάλογη των υποχρεώσεών τους· ότι, ωστόσο, αυτό δεν πρέπει να θέτει σε κίνδυνο τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος του συγκεκριμένου κράτους μέλους·

ότι η παρούσα οδηγία δεν μπορεί να προβλέπει ευθύνη των κρατών μελών ή των αρμόδιων αρχών τους έναντι των καταθετών, εφόσον έχουν μεριμνήσει για τη θέσπιση ή την επίσημη αναγνώριση ενός ή περισσότερων συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων ή των ιδίων των πιστωτικών ιδρυμάτων ώστε να εξασφαλίζεται η αποζημίωση ή η προστασία των καταθετών υπό τους όρους που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία·

ότι η προστασία των καταθέσεων αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς και απαραίτητο συμπλήρωμα του συστήματος εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων, λόγω της αλληλεγγύης που επιβάλλει μεταξύ όλων των πιστωτικών ιδρυμάτων μιας δεδομένης χρηματοπιστωτικής αγοράς σε περίπτωση που ένα ίδρυμα αδυνατεί να τηρήσει τις υποχρεώσεις του,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

1. «κατάθεση»: το πιστωτικό υπόλοιπο, που προκύπτει από κεφάλαια κατατεθειμένα σε λογαριασμό ή από μεταβατικές καταστάσεις απορρέουσες από συνήθεις τραπεζικές συναλλαγές και το οποίο το πιστωτικό ίδρυμα πρέπει να επιστρέφει βάσει των ισχυόντων νόμων και συμβατικών όρων, καθώς και χρέη για τα οποία το εν λόγω πιστωτικό ίδρυμα έχει εκδόσει παραστατικούς τίτλους.

Τα μερίδια οικοδομικών συνεταιρισμών του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, εκτός από εκείνα που έχουν χαρακτήρα κεφαλαίου και καλύπτονται από το άρθρο 2, αντιμετωπίζονται ως καταθέσεις.

Οι ομολογίες που πληρούν τους όρους του άρθρου 22 παράγραφος 4 της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 1985 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) ⁽¹⁾ δεν θεωρούνται ως καταθέσεις.

Για τον υπολογισμό του πιστωτικού υπολοίπου, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τους κανόνες και τις διατάξεις περί συμψηφισμού και ανταπαιτήσεων, σύμφωνα με τους νομικούς και συμβατικούς όρους που ισχύουν για την κατάθεση·

2. «κοινός λογαριασμός»: λογαριασμός που ανοίγεται στο όνομα δύο ή περισσότερων προσώπων ή επί του οποίου δύο ή περισσότερα πρόσωπα έχουν δικαιώματα, και ο οποίος μπορεί να κινηθεί με την υπογραφή ενός ή περισσότερων από τα πρόσωπα αυτά·

3. «μη διαθέσιμη κατάθεση»: μια κατάθεση που οφείλεται, είναι ληξιπρόθεσμη και δεν έχει καταβληθεί από πιστωτικό ίδρυμα βάσει των ισχυόντων νόμων και συμβατικών όρων και

i) είτε οι αρμόδιες αρχές έχουν διαπιστώσει ότι, κατά τη γνώμη τους, το οικείο πιστωτικό ίδρυμα δεν φαίνεται προς το παρόν ικανό να επιστρέψει την κατάθεση, για λόγους που έχουν άμεση σχέση με την οικονομική του κατάσταση, και δεν προβλέπεται ότι θα καταστεί ικανό στο προσεχές μέλλον.

Οι αρμόδιες αρχές προβαίνουν στη διαπίστωση αυτή το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός 21 ημερών από τη στιγμή κατά την οποία απεδείχθη για πρώτη φορά ότι το πιστωτικό ίδρυμα δεν έχει επιστρέψει τις ληξιπρόθεσμες και απαιτητές καταθέσεις,

ii) είτε δικαστική αρχή, βασιζόμενη σε λόγους που έχουν άμεση σχέση με την οικονομική κατάσταση του πιστωτικού ιδρύματος, έλαβε απόφαση, η οποία έχει ως αποτέλεσμα την αναστολή της ικανότητας των καταθετών να εγείρουν αξιώσεις έναντι του

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 375 της 31. 12. 1985, σ. 3. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 88/220/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 100 της 19. 4. 1988, σ. 31).

ιδρύματος, εάν αυτό συμβεί πριν την προαναφερόμενη διαπίστωση·

4. «πιστωτικό ίδρυμα»: η επιχείρηση, η δραστηριότητα της οποίας συνίσταται στο να δέχεται καταθέσεις ή άλλα επιστρεπτέα κεφάλαια από το κοινό και να χορηγεί πιστώσεις για λογαριασμό της·
5. «υποκατάστημα»: έδρα εκμεταλλεύσεως, που αποτελεί ένα, άνευ νομικής προσωπικότητας, τμήμα πιστωτικού ιδρύματος και πραγματοποιεί αμέσως, εν όλω ή εν μέρει, τις συμφωνίες προς τη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων πράξεις· οσαδήποτε υποκαταστήματα δημιουργούνται στο αυτό κράτος μέλος από πιστωτικό ίδρυμα το οποίο έχει την έδρα του σε άλλο κράτος μέλος θεωρούνται ως ένα και μόνο υποκατάστημα.

Άρθρο 2

Εξαιρούνται από οποιαδήποτε επιστροφή από τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων τα ακόλουθα:

- με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του άρθρου 8, οι καταθέσεις που γίνονται από άλλα πιστωτικά ιδρύματα στο όνομά τους και για δικό τους λογαριασμό,
- όλοι οι τίτλοι οι οποίοι εμπίπτουν στον ορισμό των «ιδίων κεφαλαίων», του άρθρου 2 της οδηγίας 89/299/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 1989 σχετικά με τα ίδια κεφάλαια των πιστωτικών ιδρυμάτων⁽¹⁾,
- οι καταθέσεις οι απορρέουσες από συναλλαγές σε σχέση με τις οποίες εξεδόθη καταδικαστική ποινική απόφαση για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως ορίζεται από το άρθρο 1 της οδηγίας 91/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Ιουνίου 1991 για την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες⁽²⁾.

Άρθρο 3

1. Κάθε κράτος μέλος φροντίζει να συσταθούν και να αναγνωριστούν επίσημα στο έδαφός του ένα ή περισσότερα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων. Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο δεύτερο εδάφιο και στην παράγραφο 4, πιστωτικό ίδρυμα με άδεια λειτουργίας στο εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ δεν δικαιούται να δέχεται καταθέσεις αν δεν είναι μέλος συστήματος εγγύησης των καταθέσεων.

Ένα κράτος μέλος μπορεί, ωστόσο, να απαλλάσσει ένα πιστωτικό ίδρυμα από την υποχρέωση συμμετοχής σε σύστημα εγγύησης των καταθέσεων, εάν το εν λόγω πιστωτικό ίδρυμα είναι εντεταγμένο σε ένα σύστημα που το προστατεύει ως πιστωτικό ίδρυμα και εγγυάται ιδίως τη ρευστότητα και τη φερεγγυότητά του, εξασφαλίζοντας έτσι στους καταθέτες προστασία τουλάχιστον ισοδύναμη με εκείνη που προσφέρει ένα σύστημα εγγύησης των καταθέσεων, και που, σύμφωνα με τη γνώμη των αρμοδίων αρχών, πληροί τις εξής προϋποθέσεις:

- το σύστημα υπάρχει και έχει αναγνωρισθεί επίσημα κατά την έκδοση της παρούσας οδηγίας,
- το σύστημα έχει ως αντικείμενο να προλαμβάνει ώστε οι καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα που υπάγονται στο σύστημα να μην καθίστανται μη διαθέσιμες, και να διαθέτει τα απαιτούμενα προς τούτο μέσα,
- το σύστημα δεν συνίσταται σε εγγύηση παρεχόμενη από το ίδιο το κράτος μέλος ή τις τοπικές ή περιφερειακές αρχές του σε πιστωτικό ίδρυμα,
- το σύστημα εξασφαλίζει την πληροφόρηση των καταθετών σύμφωνα με τους τρόπους και τους όρους που προβλέπει το άρθρο 9.

Όσα κράτη μέλη κάνουν χρήση της δυνατότητας αυτής ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή, κοινοποιώντας ιδίως τα χαρακτηριστικά αυτών των συστημάτων προστασίας και τα πιστωτικά ιδρύματα που καλύπτονται από αυτά, καθώς και τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις των πληροφοριών που έχουν διαβιβάσει. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τη Συμβουλευτική Επιτροπή Τραπεζών.

2. Εάν ένα πιστωτικό ίδρυμα δεν τηρεί τις υποχρεώσεις που υπέχει ως μέλος συστήματος εγγύησης των καταθέσεων, απευθύνεται κοινοποίηση στις αρμόδιες αρχές που χορήγησαν την άδεια λειτουργίας, οι οποίες, σε συνεργασία με το σύστημα εγγύησης, λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα, περιλαμβανομένης της επιβολής κυρώσεων, για να εξασφαλίσουν ότι το πιστωτικό ίδρυμα τηρεί τις υποχρεώσεις του.

3. Εάν, παρά τα μέτρα αυτά, το πιστωτικό ίδρυμα δεν τηρεί τις υποχρεώσεις, του, το σύστημα μπορεί, εφόσον η εθνική νομοθεσία επιτρέπει τον αποκλεισμό μέλους, και με τη ρητή συναίνεση των αρμοδίων αρχών, να ειδοποιεί εντός προθεσμίας δώδεκα μηνών τουλάχιστον ότι προτίθεται να αποκλείσει το πιστωτικό ίδρυμα από τη συμμετοχή του στο σύστημα. Οι καταθέσεις που έγιναν πριν από τη λήξη της προθεσμίας εξακολουθούν να καλύπτονται πλήρως από το σύστημα. Εάν, μετά την πάροδο της προθεσμίας, το πιστωτικό ίδρυμα δεν έχει τηρήσει τις υποχρεώσεις του, το σύστημα εγγύησης μπορεί, πάντα με τη ρητή συναίνεση των αρμοδίων αρχών, να προβεί σε αποκλεισμό του.

4. Εφόσον το επιτρέπει η εθνική νομοθεσία, και με τη ρητή συγκατάθεση των αρμοδίων αρχών που χορήγησαν την άδεια λειτουργίας, ένα πιστωτικό ίδρυμα που αποκλείστηκε από σύστημα εγγύησης των καταθέσεων μπορεί να συνεχίσει να δέχεται καταθέσεις εάν, πριν από τον αποκλεισμό του, έχει συστήσει εναλλακτική εγγύηση που εξασφαλίζει στους καταθέτες ύψος και πεδίο προστασίας τουλάχιστον ίσο με εκείνο που προσφέρει το επίσημα αναγνωρισμένο σύστημα.

5. Εάν ένα πιστωτικό ίδρυμα για το οποίο υπάρχει πρόθεση αποκλεισμού δυνάμει της παραγράφου 3 αδυνατεί να συστήσει εναλλακτική εγγύηση σύμφωνα με τους όρους που εκτίθενται στην παράγραφο 4, οι αρμόδιες αρχές που χορήγησαν την άδεια λειτουργίας του την ανακαλούν αμέσως.

Άρθρο 4

1. Τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων που έχουν συσταθεί και αναγνωρισθεί επίσημα σε κράτος μέλος

(¹) ΕΕ αριθ. L 124 της 5. 5. 1989, σ. 16. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/16/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 75 της 21. 3. 1992, σ. 48).

(²) ΕΕ αριθ. L 166 της 28. 6. 1991, σ. 77.

σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 καλύπτουν τους καταθέτες υποκαταστημάτων τα οποία έχουν δημιουργήσει τα πιστωτικά ιδρύματα σε άλλα κράτη μέλη.

Έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999, ούτε το ύψος ούτε το πεδίο, συμπεριλαμβανομένου του ποσοστού, της παρεχόμενης κάλυψης δεν υπερβαίνουν το ανώτατο ύψος ή πεδίο κάλυψης που παρέχει το αντίστοιχο σύστημα εγγυήσεως στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής.

Πριν την ημερομηνία αυτή, η Επιτροπή συντάσσει έκθεση βάσει της κτηθείσας πείρας κατά την εφαρμογή του δεύτερου εδαφίου και εξετάζει αν πρέπει να εξακολουθήσουν να ισχύουν οι σχετικές ρυθμίσεις. Εάν ενδείκνυται, η Επιτροπή υποβάλλει πρόταση οδηγίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, με αντικείμενο την παράταση της ισχύος τους.

2. Όταν το ύψος ή/και το πεδίο, περιλαμβανομένου του ποσοστού, της κάλυψης που προσφέρουν τα συστήματα εγγυήσεως στο κράτος μέλος υποδοχής, υπερβαίνουν το ύψος ή/και το πεδίο της κάλυψης που παρέχεται στο κράτος μέλος όπου το πιστωτικό ίδρυμα έχει λάβει άδεια λειτουργίας, το κράτος μέλος υποδοχής εξασφαλίζει ότι υπάρχει ένα επίσημα αναγνωρισμένο σύστημα εγγυήσεως των καταθέσεων στο έδαφός του στο οποίο ένα υποκατάστημα μπορεί να συμμετάσχει εθελουσίως προκειμένου να συμπληρώσει την εγγύηση η οποία ήδη ισχύει υπέρ των καταθετών του δυνάμει της συμμετοχής του στο σύστημα του κράτους μέλους καταγωγής του.

Το σύστημα εγγυήσεως των καταθέσεων, στο οποίο μπορεί να συμμετάσχει το υποκατάστημα, πρέπει να καλύπτει την κατηγορία ιδρυμάτων στην οποία αυτό ανήκει ή στην οποία με την μεγαλύτερη προσέγγιση αντιστοιχεί, στο κράτος μέλος υποδοχής.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, για την κατά την παράγραφο 2 συμμετοχή των υποκαταστημάτων στο σύστημα εγγυήσεως των καταθέσεων ενός κράτους μέλους υποδοχής, θεσπίζονται όροι αντικειμενικοί και γενικής εφαρμογής. Η αποδοχή εξαρτάται από το αν πληρούνται οι σχετικές υποχρεώσεις συμμετοχής, συμπεριλαμβανομένης, ιδίως, της καταβολής των ενδεχομένων εισφορών και άλλων δαπανών. Τα κράτη μέλη, κατά την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, ακολουθούν τις κατευθυντήριες αρχές που εκτίθενται στο παράρτημα II.

4. Εάν ένα υποκατάστημα στο οποίο επετράπη η προαιρετική συμμετοχή βάσει της παραγράφου 2 δεν τηρεί τις υποχρεώσεις που υπέχει ως μέλος του συστήματος εγγυήσεως των καταθέσεων, απευθύνεται κοινοποίηση στις αρμόδιες αρχές που χορήγησαν την άδεια λειτουργίας, οι οποίες, σε συνεργασία με το σύστημα εγγυήσεως, λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλισθεί η τήρηση των προαναφερομένων υποχρεώσεων.

Εάν, παρά τα μέτρα αυτά, το υποκατάστημα δεν πληροί τις προαναφερόμενες υποχρεώσεις και μετά πάροδο τουλάχιστον δωδεκάμηνης προθεσμίας, το σύστημα εγγυήσεως μπορεί, εφόσον συγκατατίθενται οι αρμόδιες αρχές που χορήγησαν την άδεια λειτουργίας, να αποκλείσει το υποκατάστημα. Οι καταθέσεις που έγιναν πριν από την ημερομηνία του αποκλεισμού εξακολουθούν να καλύπτονται από το προαιρετικό σύστημα μέχρι τις ημερομηνίες κατά τις

οποίες καθίστανται απαιτητές. Οι καταθέτες ενημερώνονται για την αφαίρεση της συμπληρωματικής κάλυψης.

5. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999 το αργότερο για τη λειτουργία των παραγράφων 2, 3 και 4 και, εφόσον ενδείκνυται, προτείνει σχετικές τροποποιήσεις.

Άρθρο 5

Οι καταθέσεις που υφίστανται κατά το χρόνο της ανάκλησης της άδειας ενός πιστωτικού ιδρύματος το οποίο έλαβε αυτή την άδεια σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ εξακολουθούν να καλύπτονται από το σύστημα εγγυήσεως.

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη ελέγχουν κατά πόσον τα υποκαταστήματα που ιδρύονται από πιστωτικά ιδρύματα με έδρα εκτός της Κοινότητας έχουν κάλυψη ισοδύναμη με εκείνη της παρούσας οδηγίας.

Εφόσον δεν συμβαίνει αυτό, τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν, με την επιφύλαξη του άρθρου 9 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ, ότι τα υποκαταστήματα που ιδρύονται από πιστωτικά ιδρύματα με έδρα εκτός της Κοινότητας πρέπει να συμμετέχουν σε σύστημα εγγυήσεως των καταθέσεων που λειτουργεί στην επικράτειά τους.

2. Στους καταθέτες και υποψήφιους καταθέτες των υποκαταστημάτων πιστωτικού ιδρύματος η έδρα του οποίου ευρίσκεται εκτός Κοινότητας, πρέπει να δίδονται από το πιστωτικό ίδρυμα όλες οι σχετικές πληροφορίες σχετικά με τις ρυθμίσεις εγγυήσεως που καλύπτουν τις καταθέσεις τους.

3. Οι πληροφορίες που αναφέρει η παράγραφος 2 διατίθενται στην επίσημη γλώσσα ή στις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένο το υποκατάστημα, όπως προβλέπει η εθνική νομοθεσία, διατυπώνονται δε κατά τρόπο σαφή και κατανοητό.

Άρθρο 7

1. Τα συστήματα εγγυήσεως των καταθέσεων καθορίζουν ότι το σύνολο των καταθέσεων κάθε καταθέτη πρέπει να καλύπτεται μέχρι ποσού 20 000 Ecu σε περίπτωση που οι καταθέσεις καθίστανται μη διαθέσιμες.

Έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999 και εφόσον κατά την έκδοση της παρούσας οδηγίας οι καταθέσεις δεν καλύπτονται μέχρι ποσού 20 000 Ecu, τα κράτη μέλη δύνανται να διατηρήσουν το ανώτατο ποσό των εθνικών τους συστημάτων εγγυήσεως, χωρίς όμως το ποσό αυτό να είναι μικρότερο των 15 000 Ecu.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι ορισμένοι καταθέτες ή ορισμένες καταθέσεις εξαιρούνται από την εγγύηση ή ότι η παρεχόμενη εγγύηση είναι χαμηλότερη. Ο κατάλογος αυτών των εξαιρέσεων περιλαμβάνεται στο παράρτημα I.

3. Το παρόν άρθρο δεν παρεμποδίζει τη διατήρηση ή τη θέσπιση διατάξεων, οι οποίες παρέχουν υψηλότερη ή ευρύτερη κάλυψη των καταθέσεων. Τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων μπορούν, ιδίως, να καλύπτουν πλήρως ορισμένα είδη καταθέσεων για κοινωνικούς λόγους.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν την προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 ή στην παράγραφο 3 εγγύηση σε συγκεκριμένο ποσοτό των καταθέσεων. Ωστόσο, το εγγυημένο ποσοστό πρέπει να ισοδυναμεί ή να υπερβαίνει το 90 % των συνολικών καταθέσεων, έως ότου το ποσό που θα καταβληθεί βάσει της εγγύησης να φθάσει το ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

5. Το ποσό που αναφέρεται στην πρώτη παράγραφο επανεξετάζεται περιοδικά και τουλάχιστον κάθε πέντε χρόνια από την Επιτροπή. Η Επιτροπή υποβάλλει, ενδεχομένως, πρόταση οδηγίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για την αναπροσαρμογή του ποσού που αναφέρεται στην πρώτη παράγραφο λαμβάνοντας υπόψη ιδίως την εξέλιξη του τραπεζικού τομέα και την οικονομική και νομοματική κατάσταση στην Κοινότητα. Η πρώτη επανεξέταση θα γίνει πέντε έτη μετά το τέλος της περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο.

6. Τα κράτη μέλη μερμινούν ώστε ο έχων δικαίωμα αποζημίωσης καταθέτης να δικαιούται να στραφεί κατά του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων.

Άρθρο 8

1. Τα όρια του άρθρου 7 παράγραφοι 1, 3 και 4 ισχύουν για το σύνολο των καταθέσεων που διατηρούνται στο ίδιο πιστωτικό ίδρυμα, ανεξάρτητα από τον αριθμό των καταθέσεων, το νόμισμα και τον τόπο κατάθεσης εντός της Κοινότητας.

2. Το μερίδιο που αναλογεί σε κάθε καταθέτη κοινού λογαριασμού υπεισέρχεται στον υπολογισμό των ορίων που προβλέπονται από το άρθρο 7 παράγραφοι 1, 3 και 4.

Αν δεν υπάρχει ειδική πρόβλεψη, ο λογαριασμός κατανέμεται ισόποσα μεταξύ των καταθετών.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ότι οι καταθέσεις σε λογαριασμό του οποίου δύο ή περισσότερα πρόσωπα είναι δικαιούχοι υπό την ιδιότητά τους ως εταίροι προσωπικής εταιρίας, ένωσης, ή οντότητας παρόμοιου χαρακτήρα, χωρίς νομική προσωπικότητα, είναι δυνατόν να ενοποιούνται και να θεωρούνται ως κατάθεση ενός καταθέτη, για τον υπολογισμό των ορίων του άρθρου 7 παράγραφοι 1, 3 και 4.

3. Όταν ο καταθέτης δεν είναι ο απόλυτος δικαιούχος των ποσών που έχουν κατατεθεί στο λογαριασμό, από την εγγύηση καλύπτεται ο απόλυτος δικαιούχος, εφόσον η ταυτότητά του διαπιστώνεται ή μπορεί να διαπιστωθεί πριν από την ημερομηνία κατά την οποία οι αρμόδιες αρχές προβαίνουν στη διαπίστωση που προβλέπεται στο άρθρο 1 εδάφιο 3 σημείο i) ή η δικαστική αρχή λάβει την απόφαση που προβλέπεται στο άρθρο 1 εδάφιο 3 σημείο ii). Εάν υπάρχουν πολλοί απόλυτοι δικαιούχοι, κατά τον υπολογι-

σμό των ορίων που προβλέπονται στο άρθρο 7 παράγραφοι 1, 3 και 4, λαμβάνεται υπόψη το μερίδιο που αναλογεί στον καθένα δυνάμει των ρυθμίσεων που διέπουν τη διαχείριση των ποσών.

Η παρούσα διάταξη δεν εφαρμόζεται στους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων.

Άρθρο 9

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το πιστωτικό ίδρυμα τηρεί στη διάθεση των καταθετών και των υποψηφίων καταθετών τις αναγκαίες πληροφορίες για τον προσδιορισμό του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων στο οποίο συμμετέχει το ίδρυμα και τα υποκαταστήματά του εντός της Κοινότητας ή οιαδήποτε άλλη εναλλακτική ρύθμιση που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο ή παράγραφος 4. Οι καταθέτες ενημερώνονται για τις διατάξεις που διέπουν το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων ή οιοσδήποτε άλλες ισχύουσες εναλλακτικές ρυθμίσεις, συμπεριλαμβανομένου του ποσού και του πεδίου της παρεχόμενης από το σύστημα εγγύησης κάλυψης. Οι πληροφορίες παρέχονται σε πλήρως κατανοητή μορφή.

Παρέχονται επίσης πληροφορίες κατόπιν αιτήσεως σχετικά με τις προϋποθέσεις και τις διατυπώσεις αποζημίωσης.

2. Οι πληροφορίες της παραγράφου 1 διατίθενται στην επίσημη γλώσσα ή στις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένο το υποκατάστημα, όπως προβλέπει η εθνική νομοθεσία.

3. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες που περιορίζουν τη χρησιμοποίηση των πληροφοριών της παραγράφου 1 σε διαφημίσεις ώστε να μη θίγεται εξαιτίας της η σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος ή να μην κλονίζεται η εμπιστοσύνη των καταθετών. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν τη διαφήμιση σε απλή μνεία του συστήματος εγγύησης στο οποίο ανήκει το πιστωτικό ίδρυμα.

Άρθρο 10

1. Τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων πρέπει να είναι σε θέση να πληρώσουν τις δεόντως αποδεδειγμένες απαιτήσεις καταθετών που αφορούν μη διαθέσιμες καταθέσεις εντός τριμήνου από την ημερομηνία κατά την οποία οι αρμόδιες αρχές προέβησαν στη διαπίστωση που αναφέρεται στο άρθρο 1 εδάφιο 3 σημείο i) ή, η δικαστική αρχή έλαβε την απόφαση που περιγράφεται στο άρθρο 1 εδάφιο 3 σημείο ii).

2. Σε όλως έκτακτες περιστάσεις, το σύστημα εγγύησης μπορεί να ζητήσει από τις αρμόδιες αρχές παράταση της προθεσμίας, για ειδικές περιπτώσεις. Η εν λόγω παράταση δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη από τρεις μήνες. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν, κατόπιν αιτήσεως του συστήματος εγγύησης, να παραχωρήσουν δύο το πολύ παρατάσεις, από τις οποίες καμία δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερη από τρεις μήνες.

3. Το σύστημα εγγύησης δεν μπορεί να επικαλεσθεί την προθεσμία των παραγράφων 1 και 2 για να αρνηθεί το

ευεργέτημα της εγγύησης σε καταθέτη ο οποίος δεν ήταν σε θέση να απαιτήσει εγκαίρως την πληρωμή του δυνάμει της εγγύησης.

4. Τα έγγραφα τα σχετικά με τους όρους και τις διατυπώσεις που πρέπει να τηρηθούν για να καταβληθεί η πληρωμή δυνάμει της εγγύησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 συντάσσονται κατά τρόπο λεπτομερή, στην επίσημη γλώσσα ή στις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η καλυπτόμενη από την εγγύηση κατάθεση και όπως ορίζει το εθνικό δίκαιο.

5. Παρά την προθεσμία των παραγράφων 1 και 2, σε περίπτωση καταθέτη ή άλλου δικαιούχου ή έχοντος συμφέρον σε ποσά κατατεθειμένα σε λογαριασμό, ο οποίος βαρύνεται με κατηγορία σχετική με νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως ορίζεται από το άρθρο 1 της οδηγίας 91/308/ΕΟΚ, το σύστημα εγγύησης μπορεί να αναστέλλει οιαδήποτε καταβολή, εν αναμονή της απόφασης του δικαστηρίου.

Άρθρο 11

Υπό την επιφύλαξη άλλων δικαιωμάτων που ενδεχομένως έχουν δυνάμει του εθνικού δικαίου, τα συστήματα που προβλίνουν σε πληρωμές σύμφωνα με την εγγύηση έχουν το δικαίωμα υποκατάστασης στα δικαιώματα των καταθετών κατά την εκκαθάριση και για ποσό ίσο προς τις πληρωμές τους.

Άρθρο 12

Παρά το άρθρο 3, τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν άδεια λειτουργίας στην Ισπανία ή στην Ελλάδα, τα οποία απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ εξαιρούνται από την υποχρέωση συμμετοχής σε ένα σύστημα εγγύησης των καταθέσεων έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999.

Τα πιστωτικά αυτά ιδρύματα ενημερώνουν ρητώς τους καταθέτες και τους υποψήφιους καταθέτες τους σχετικά με το γεγονός ότι δεν είναι μέλη κανενός συστήματος εγγύησης των καταθέσεων.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, αν αυτά τα πιστωτικά ιδρύματα ιδρύσουν ή έχουν ιδρύσει υποκατάστημα σε άλλο κράτος μέλος, αυτό το κράτος μπορεί να απαιτήσει να συμμετάσχει το εν λόγω υποκατάστημα, υπό τις προϋ-

ποθέσεις του άρθρου 4 παράγραφοι 2, 3 και 4, σε σύστημα εγγύησης των καταθέσεων υφιστάμενο στην επικράτειά του.

Άρθρο 13

Η Επιτροπή αναφέρει στον κατάλογο των εγκεκριμένων πιστωτικών ιδρυμάτων, τον οποίο υποχρεούται να καταρτίσει σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 7 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ, το καθεστώς κάθε πιστωτικού ιδρύματος όσον αφορά την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 14

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφθούν προς την παρούσα οδηγία μέχρι την 1η Ιουλίου 1995. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομέρειες της αναφοράς αυτής θεσπίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 15

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την ημέρα δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 16

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 30 Μαΐου 1994.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

E. KLEPSCH

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Γ. ΡΩΜΑΙΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Κατάλογος των εξαιρέσεων που αναφέρει το άρθρο 7 παράγραφος 2

1. Καταθέσεις των χρηματοδοτικών ιδρυμάτων που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 6 της οδηγίας 89/646/ΕΟΚ.
2. Καταθέσεις των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.
3. Καταθέσεις του Δημοσίου και των κεντρικών διοικήσεων.
4. Καταθέσεις των περιφερειακών, επαρχιακών, δημοτικών ή κοινοτικών αρχών.
5. Καταθέσεις των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων.
6. Καταθέσεις των συνταξιοδοτικών ταμείων.
7. Καταθέσεις των διοικητικών στελεχών, των διευθυνόντων, των εταίρων που ευθύνονται προσωπικά, των εταίρων που κατέχουν τουλάχιστον το 5 % του κεφαλαίου του πιστωτικού ιδρύματος, των προσώπων που είναι επιφορτισμένα με το νομικό έλεγχο των λογαριασμών του πιστωτικού ιδρύματος καθώς και των καταθετών που έχουν τις ίδιες ιδιότητες σε άλλες εταιρείες του ιδίου ομίλου.
8. Καταθέσεις στενών συγγενών και τρίτων που ενεργούν για λογαριασμό των καταθετών τους οποίους αναφέρει το σημείο 7.
9. Καταθέσεις άλλων εταιρειών του ιδίου ομίλου.
10. Μη ονομαστικές καταθέσεις.
11. Καταθέσεις για τις οποίες ο καταθέτης έχει ατομικώς συμφωνήσει με το πιστωτικό ίδρυμα επιτόκια και οικονομικά πλεονεκτήματα που συνέβαλαν στην επιδείνωση της χρηματοοικονομικής κατάστασης αυτού του πιστωτικού ιδρύματος.
12. Πιστωτικοί τίτλοι εκδοθέντες από το εν λόγω πιστωτικό ίδρυμα και οφειλές που προέκυψαν από αποδοχές ιδίων συναλλαγματικών και γραμματίων.
13. Καταθέσεις σε νομίσματα εκτός:
 - των κοινοτικών,
 - του Ecu.
14. Καταθέσεις εταιρειών οι οποίες λόγω του μεγέθους τους δεν επιτρέπεται να συντάσσουν συνοπτικό ισολογισμό σύμφωνα με το άρθρο 11 της τέταρτης οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1978, που βασίζεται στο άρθρο 54 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) της συνθήκης περί των ετησίων λογαριασμών εταιριών ορισμένων μορφών⁽¹⁾.

(¹) ΕΕ αριθ. L 222 της 14. 8. 1978, σ. 11. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/605/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 317 της 16. 11. 1990, σ. 10).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κατευθυντήριες αρχές

Εάν ένα υποκατάστημα ζητήσει να συμμετάσχει στο σύστημα του κράτους μέλους υποδοχής για συμπληρωματική κάλυψη, το σύστημα κράτους μέλους υποδοχής θεσπίζει διμερώς με το σύστημα του κράτους μέλους καταγωγής τους κατάλληλους κανόνες και διαδικασίες για την καταβολή αποζημίωσης στους καταθέτες του υποκαταστήματος αυτού. Κατά τη θέσπιση των διαδικασιών, καθώς και κατά τον προσδιορισμό των όρων συμμετοχής του υποκαταστήματος (όπως αναφέρει το άρθρο 4 παράγραφος 2), ισχύουν οι ακόλουθες αρχές:

- α) το σύστημα του κράτους μέλους υποδοχής διατηρεί πλήρως το δικαίωμα να επιβάλλει τους δικούς του αντικειμενικούς και γενικής εφαρμογής κανόνες στη συμμετοχή πιστωτικών ιδρυμάτων να απαιτεί την παροχή σχετικών πληροφοριών και να επαληθεύει τις πληροφορίες αυτές με τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγή·
- β) το σύστημα του κράτους μέλους υποδοχής ικανοποιεί τις αξιώσεις για συμπληρωματική αποζημίωση εφόσον λάβει δήλωση των αρμοδίων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής ότι οι καταθέσεις δεν είναι διαθέσιμες. Το σύστημα του κράτους μέλους υποδοχής διατηρεί πλήρως το δικαίωμα να εξακριβώνει κατά πόσον ο καταθέτης νομιμοποιείται σύμφωνα με τους δικούς του βασικούς κανόνες και διαδικασίες, προτού καταβάλλει συμπληρωματική αποζημίωση·
- γ) τα συστήματα του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους υποδοχής συνεργάζονται πλήρως μεταξύ τους προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι οι καταθέτες αποζημιώνονται αμέσως και κατά το ενδεδειγμένο ποσόν. Ιδιαίτερα δε συμφωνούν όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίον η ύπαρξη ανταπαιτήσεως, η οποία μπορεί να προταθεί για συμψηφισμό στα πλαίσια ενός από τα δύο συστήματα, επηρεάζει την αποζημίωση που καταβάλλεται από κάθε σύστημα στον καταθέτη·
- δ) τα συστήματα του κράτους μέλους υποδοχής δικαιούνται να χρεώνουν τα υποκατάστημα για τη συμπληρωματική κάλυψη κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο που λαμβάνει υπόψη την εγγύηση τη χρηματοδοτούμενη από το σύστημα του κράτους μέλους καταγωγής. Προκειμένου να διευκολυνθεί η χρέωση, το σύστημα του κράτους μέλους υποδοχής μπορεί να θεωρήσει ότι η ευθύνη του περιορίζεται πάντοτε στη διαφορά μεταξύ της εγγύησης που προσφέρει και της εγγύησης που παρέχει το κράτος μέλος καταγωγής, ανεξαρτήτως του κατά πόσον το κράτος μέλος καταγωγής καταβάλλει όντως αποζημίωση για τις καταθέσεις που υφίστανται στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Κατάλογος των πιστωτικών ιδρυμάτων που αναφέρει το άρθρο 12

- α) Οι εξειδικευμένες κατηγορίες ισπανικών ιδρυμάτων το νομικό καθεστώς των οποίων τελεί υπό αναθεώρηση και τα οποία έχουν λάβει άδεια λειτουργίας ως:

- Entidades de Financiación o Factoring,
- Sociedades de Arrendamiento Financiero,
- Sociedades de Crédito Hipotecario

- β) τα ακόλουθα κρατικά πιστωτικά ιδρύματα της Ισπανίας:

- Banco de Crédito Agrícola, SA,
- Banco Hipotecario de España, SA,
- Banco de Crédito Local, SA

- γ) οι εξής ελληνικοί πιστωτικοί συνεταιρισμοί:

- Πιστωτικός συνεταιρισμός Λαμίας,
- Πιστωτικός συνεταιρισμός Ιωαννίνων,
- Πιστωτικός συνεταιρισμός Ξυλοκάστρου,

καθώς επίσης και εκείνοι εκ των κατωτέρω απαριθμουμένων, παρεμφερούς φύσεως, πιστωτικών συνεταιρισμών, οι οποίοι έχουν ή βρίσκονται στη διαδικασία λήψης άδειας λειτουργίας κατά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας οδηγίας:

- Πιστωτικός συνεταιρισμός Χανίων,
- Πιστωτικός συνεταιρισμός Ηρακλείου,
- Πιστωτικός συνεταιρισμός Μαγνησίας,
- Πιστωτικός συνεταιρισμός Λάρισσας,
- Πιστωτικός συνεταιρισμός Πατρών,
- Πιστωτικός συνεταιρισμός Θεσσαλονίκης.
